

РЕШЕНИЕ

№ 15318

гр. С, 21.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Й. Н. СТ.

при участието на секретаря С. ЕМ. Д.
като разгледа докладваното от Й. Н. СТ. Гражданско дело № 20231110110247 по описа за 2023 година

Предявен е установителен иск с правно основание чл. 422 ГПК във вр. чл. 7, т. 1, б. "б" от Регламент /ЕО/ 261/2004г. от С. Ю. Д. срещу „фирма“ КФТ, дружество, регистрирано в Унгария, действащо чрез „фирма“ КФТ-клон България за признаване за установено, че дължи сумата 782,33 лева (равностойността на 400 евро), представляваща дължимо обезщетение на основание чл. 7, т. 1, буква „б“ от Регламент (ЕО) 261/2004 за закъснение на полет W6 4406 от 22.07.2022г. по направление летище Ел Прат, Барселона до летище С, България, ведно със законна лихва за период от 10.10.2022г. до изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.дело № 54760/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав.

В исковата молба са изложени твърдения, че С. Ю. Д. е имала сключен договор за въздушен превоз за себе си, за съпруга и сина си – С и Т Д, с потвърдена резервация KBS7NS на авиокомпания „фирма ****“. Поддържа, че съгласно договора полет W64406 бил планиран да бъде изпълнен на 22.07.2022г. от летище Ел Прат- Барселона до летище С с час на излитане 21.55 и кацане на летище С- 01,50 часа. Сочи, че полетът не се осъществил по предвидения план като пристигнал на летище С с 3 часа и 31 минути закъснение в сравнение с предварително договорения час на пристигане. Твърди, че разстоянието между двете летища е 1766 км и ответникът следва да обезщети ищеца по чл. 7, пар. 1, б. „б“ от Регламент ЕО 261/04 със сумата от 400 евро. Сочи, че била упълномощила клеймкомпания АвиоХелп да я представлява пред авиокомпанията във връзка с претенцията и за получаване на обезщетение по Регламента, а при необходимост и да преупълномощава адвокати с дадени права и да събере от негово име и за негова сметка съответното обезщетение. Твърди, че на 22.08.2022г. клеймкомпания АвиоХелп била подала няколко жалби от името

на всеки от семейство Д до авиопревозвача, като след като не бил постъпил отговор, било подадено заявлението по чл. 410 ГПК. Искането към съда е да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от страна на ответника, с който е посочено, че между страните е имало сключен договор за въздушен превоз за редовен полет W 64406 по релация Барселона-С на 22.07.2022г. Сочи, че полетът е имал закъснение, като обезщетението е дължимо и ще бъде изплатено в кратки срокове. Твърди, че едва с исковата молба било представено надлежно подписано адвокатско пълномощно за адв. П- И.. Поддържа, че представеното по заповедното производство пълномощно не било подписано ръчно от заявителя и с него не се упълномощавал адвоката по делото. Твърди, че процесуалният защитник по заповедното производство бил преупълномощен от АвиоХелп ЕООД, което дружество не притежавало надлежно пълномощно за претендиране и получаване на обезщетения по Регламент 261/2004. Изложени са подробни съображения за приложение на чл. 135 ЗГВ. Твърди, че многократно били въвличани като страна в съдебни производства за претендиране на обезщетения, които вече били платени на клеймкомпания, която се е представила като пълномощник на същия пътник. Липсата на ръчно положен подпис от пътника на пълномощно водело до невъзможност за установяване дали пътникът е положил подписа. Считат, че не са дали повод за завеждане на делото. Искането към съда е да не присъжда разноски на ищеца. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение. Твърди, че сумата на обезщетението ще бъде заплатена в кратки срокове.

Съдът като взе предвид становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа и правна страна.

За да бъде уважен предявеният иск в тежест на ищеца е да докаже, че между него и ответника е сключен договор за въздушен превоз на пътници за полет, който е следвало да се изпълни на 22.07.2022г. по релация летище Ел Прат, Барселона, Испания - С, България, забава в изпълнението на полета повече от 3 часа, размер на претендираното обезщетение, включващо разстоянието между двете летища, изчислено по метода на дъгата на големия кръг.

В тежест на ответника е да докаже изпълнение по договора, съгласно уговореното /в уговореното време до уговореното място/, респ. изплащане на претенциите на ищеца.

В конкретния случай с определението от 10.07.2023г., в което е обективизиран проектът за доклад, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 18.09.2023г., съдът на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните следните обстоятелства: наличие на валидно облигационно правоотношение между страните- договор за въздушен превоз на пътници за полет, който е следвало да се изпълни на 22.07.2022г. по релация летище Ел Прат, Барселона, Испания - С, България, забава в изпълнението на полета повече от 3 часа, както и че разстоянието между двете летища, изчислено по метода на дъгата на големия кръг е 1766 км.

С молба от 31.08.2023г. ответникът е признал предявеният иск и е посочил, че сумата ще бъде възстановена в кратък срок.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че доколкото ответникът е признал основателността на предявения иск, както и с оглед на това, че всички предпоставки за уважаване на същия са отделени за безспорни между страните, искът следва да бъде уважен изцяло.

Спорът между страните е съсредоточен върху обстоятелството дали ответникът е дал повод за завеждане на делото. По този въпрос съдът намира следното:

На първо място, относно представеното в заповедното производство пълномощно от 08.10.2022г., с което С. Ю. Д. чрез пълномощника си „АвиоХелп“ ЕООД е упълномощила адв. Ц. П- И., съдът намира, че същото е валидно и е произвело правно действие. По делото е представено пълномощно с референция № KBS7NS, с което С. Ю. Д. е упълномощила „АвиоХелп“ ЕООД да я представлява пред въздушния превозвач, компетентния национален орган за прилагане и регулатор, съответните органи за алтернативно и/или онлайн разрешаване на спорове, трети лица, институции и организации, във връзка с получаването на дължащото ѝ се обезщетение по Регламент ЕС № 261/2004 и други вземания относно посочения полет /W64406, предвиден за изпълнение на 22.07.2022г. от Ел Прат до С/, и свързаните с него полети от една обща резервация. В т. 1 от пълномощното е посочено, че „АвиоХелп“ ЕООД са упълномощени с права да извършват от нейно име всички необходими правни и фактически действия, вкл. да изготвят, подават, подписват, изискват и получават необходимите документи, да получават, заявяват и декларира данни и обстоятелства, да посочат банкова сметка за превод на обезщетението; да преупълномощават с всички или част от правата. В т. 2 от пълномощното е уредено, че упълномощеният има права да преупълномощава трети лица и адвокати с дадените права и да сключва с тях договори за правна помощ и съдействие от нейно име.

Съдът намира, че пълномощник, който не е в кръга на лицата по чл. 32 ГПК, но има пълномощно за сключване на всякакви договори, извършване на правни действия и представляване на упълномощителя по съдебни дела в защита на негови имуществени и други интереси, може да упълномощи адвокат за извършване на процесуално представителство с оглед разпоредбата на чл. 32 ГПК при наличие на някоя от предпоставките на чл. 43 ЗЗД: 1/ ако пълномощникът е изрично овластен да преупълномощава трети лица /каквто е настоящият случай/; 2/ когато преупълномощаването е необходимо за запазване интересите на упълномощителя. В този смисъл Решение № 44 от 18.06.2020г., постановено по т. дело № 962/2019г. на ВКС, ТК, Второ отделение.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че адв. П- И. притежава надлежна представителна власт да представлява заявителя /сега ищец/, доколкото се е легитимирила като процесуален представител с представянето на писмено пълномощно, отговарящо на изискванията на чл. 33 ГПК. Пълномощното е приложено към заявлението и въз основа на него съдът е извършил проверка за наличието на представителна власт на предявилia

заявлението пълномощник и за обема на същата, и е издал заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК.

Доколкото пълномощното е едностранна сделка, насочена към възникването на вътрешни отношения на представителна власт между упълномощителя и пълномощника, които не са от значение за съществуването на спорното право и за основателността на предявения иск, проверката, която съдът извършва по отношение на същата е единствено от външна страна. В допълнение към това за насрещната страна липсва правен интерес да оспорва съществуването на упълномощителната сделка, чрез оспорване на съдържанието на пълномощното или на положения от упълномощителя подпис. Липсата на представителна власт засяга единствено вътрешното правоотношение между представителя и представлявания, като трети лица не могат да се позовават на липсата на представителна власт и да искат да се прилагат последиците от нея /в този смисъл Тълкувателно решение № 5/2014 г. от 12.12.2016 г. по тълк. дело № 5/2014 г. на ОСГТК на ВКС; решение № 296/05.04.2017 г., постановено по гр. д. № 1776/2016 г. на ВКС, IV г. о.

Относно възражението на ответника, че не е представено нотариално заверено пълномощно съгласно изискванията на чл. 135, ал. 3 ЗГВ, съдът намира следното:

Систематичното тълкуване на нормата, която се намира в Глава единадесета "Констативни протоколи, рекламации, давност" обуславя извод, че същата е приложима единствено към случаите, за които законът предвижда рекламационно производство, каквито са тези при липси и повреди на багажи или товари, но не и случаите на обезщетения по Регламент № 261/2004 при закъснели полети. Този извод следва от тълкуване на разпоредбата на чл. 134 ЗГВ, регламентираща че иск срещу превозвача може да се предяви само когато последният напълно или частично е отхвърлил рекламацията или когато рекламатът не е получил отговор в срока, предвиден в чл. 133 ЗГВ, както и от чл. 137 ЗГВ, според който сроковете по чл. 135 от ЗГВ се спират със започване на рекламационното производство. Доводи за обратното не могат да бъдат извлечени от мотивите на законодателя за изменение на закона, нито от измененията и допълненията на чл. 135 от ЗГВ с ДВ бр. 16/23.02.2021г.

Следователно отговорността на превозвача по чл. 7, параграф 1, б. "б" от Регламент (ЕО) № 261/2004 г. не попада в приложното поле на чл. 135 от Закона за гражданското въздухоплаване /в този смисъл Решение № 266070 от 11.10.2021г. на СГС по в. гр. д. № 7764/2020г., Решение № 263463 от 28.05.2021г. на СГС по в. гр. д. № 10832/2019г. и др. /. Поради гореизложеното и доколкото провеждането на рекламационно производство не е процесуална предпоставка за допустимост на искова претенция за претендирано обезщетение за забавен или отменен полет, е изцяло ирелевантно обстоятелството дали в извънсъдебните преговори между страните е било представено нотариално заверено пълномощно.

На следващо място, от представените от ищеца документи се установява, че С. Д. е подала на 22.08.2022г. /2 месеца преди подаване на заявлението по чл. 410 ГПК/ формуляр

за получаване на обезщетение за закъснението на процесния полет, а на 20.01.2022г. „АвиоХелп“ ЕООД са изпратили покана до ответника за извънсъдебно уреждане на заявените от тях претенции, поради което съдът намира, че с поведението си ответникът е дал повод за завеждане, както на заповедното, така и на исковото дело, доколкото не е извършил своевременно плащане на заявената извънсъдебно претенция.

От страна на ответника не са ангажирани доказателства за извършено плащане нито в заповедното, нито в исковото производство, като от изявлението на процесуалния представител на ищеца в молба от 18.09.2023г. се установява, че обезщетението не е било изплатено и към 15.09.2023г.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът, същият е сторил разноски в заповедното производство в размер от 375 лева /25 лева, държавна такса и 350 лева, адвокатско възнаграждение/, които следва да му се присъдят. В исковото производство е сторил разноски за държавна такса в размер от 25 лева и претендира адвокатско възнаграждение в размер от 800 лева, като са представени и доказателства за сторените разходи. С отговора на исковата молба, както и със становището от 31.08.2023г. ответникът е направил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в настоящото производство, което съдът намира за основателно, доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, приключило е в едно съдебно заседание, поради което следва да се определи възнаграждение в минимален размер, предвиден в чл. 7, ал. 2, т. 1 от НМРАВ, а именно 400 лева. Поради което на ищеца следва да се присъдят разноски в исковото производство в размер от общо 425 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения установителен иск с правно основание чл. 422 ГПК във вр. чл. 7, т. 1, б. "б" от Регламент /ЕО/ 261/2004г., че „фирма“ ***- дружество, регистрирано в Унгария с номер на вписване в регистъра: 01-10-140174, със седалище и адрес на управление: Л О К 2/А, сграда Б, Н-1103, Будапеща, Унгария, действащо чрез „фирма ***- клон България“ ***, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. С, район „И“, ж.к. Зона Летище С, № 1, сграда ИВТ, дължи на С. Ю. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. С, ул. „А Д“ № 29, сумата **782,33** лева (равностойността на 400 евро), представляваща дължимо обезщетение на основание чл. 7, т. 1, буква „б“ от Регламент (ЕО) 261/2004 за закъснение на полет W6 4406 от 22.07.2022г. по направление летище Ел Прат, Барселона до летище С, България, ведно със законна лихва за период от 10.10.2022г. до изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.дело № 54760/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав.

ОСЪЖДА „фирма“ ***- дружество, регистрирано в Унгария с номер на вписване в регистъра: 01-10-140174, със седалище и адрес на управление: Л О К 2/А, сграда Б, Н-1103, Будапеща, Унгария, действащо чрез „фирма ***- клон България“ ***, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. С, район „И“, ж.к. зона летище С, № 1, сграда ИВТ да заплати на С. Ю. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. С, ул. „А Д“ № 29, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **375** лева, представляваща разноски в заповедното производство, както и сумата от **425** лева, представляваща разноски в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____